

Ændringsforslagene samt Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling under eet.

Ordføreren (Klein): I den af Udvalget afgivne Erklæring er der gjort Rede for de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i Landstinget, men der er tillige gjort opmærksom paa, at af de Ændringer, som findes under 7 Nummere, ere Ændringerne under Nr. 1, 3, 6 og 7 at anse for Redaktionsændringer eller Forbedringer, eller de gaa i alt Fald kun ud paa at tydeliggøre den Tanke, som havde ligget i de paaagældende Bestemmelser. Derimod er der 3 Ændringer, som maa siges at have en noget anden Karakter, det er dem, som ere omtalte under Nr. 2, 4 og 5. Hvad den under Nr. 2 angaar, da er det en Tilføjelse, som er stet ifølge Initiativ fra 2 Landsstingsmænds Side, og den gaar ud paa, at den Panthaber, der foruden Pantet i den faste Ejendom tillige har Panteret i Besætningen, skulde kunne forlange, at den Auktion, der af en anden Kreditor er begæret afholdt over Ejendommen uden saadant Tilbehør eller kun med en Del deraf, skal omfatte de til ham pantsatte Bøssoregenstande af omhandlede Art. Dette kan jo have sin Betydning, for saa vidt som man i mange Tilfælde vil kunne gaa ud fra, at Besætning og Inventarium til en Ejendom vil blive betalt højere, naar det bliver solgt i Forbindelse med Ejendommen, end naar det sælges alene. Udvalget, eller i alt Fald dets Flertal, har ment, at denne Tilføjelse kunde være ganske hensigtsmæssig, og at hvad den gaar ud paa, maa siges i og for sig at være rigtigt og stemmende med, hvad der ogsaa nu maa siges at være Ret, og derfor har man som sagt ment at kunne tilraade Tinget at gaa ind paa denne Forandring, det er det samme, som berøres af de Ændringsforslag, her ere stillede udenfor Erklæringen af et æret Medlem, der tillige er Medlem af Udvalget. Det første af disse Ændringsforslag til § 33, der altsaa angaar det samme Spørgsmaal som det, der findes under Nr. 4 i Erklæringen, vedrører en Bestemmelse i Lovforslagets § 33, der gaar ud paa, at den Panthaber, som anser sig for besøjet til at rejse Anke over den Aaabe, hvorpaa Auktionsforvalteren havde afgjort den Ting, som han i Embedsmedfør har at sørge for, skulde være berettiget til, naar hans Klage ikke er taget til Følge af Auktionsforvalteren, da at appellere Sagen til højere Ret, saaledes vel at mærke, at denne Appel skulde have den Virkning at standse Auktionen, naar den erklæres paa Stedet

uden Ophold. Mod denne Bestemmelse anser jeg det rigtigst at udtale, at der fra Sagførersforeningens Hovedbestyrelse er kommen en Henvendelse jaavel til den højtærede Minister som til mig om, at det vilde have sine Betydeligheder at give en saadan Regel, for saa vidt man derved kunde gøre det muligt ved aldeles ubesøjede grundløse, maaste endogjaa chifanøse Appeller at standse Auktionen til stor Skade for de Personer, der ere interesserede i at faa den fremmet. Nu har man vel ikke ment, at det vilde være rigtigt at affære en Appel, idet det formentlig ikke kan benægtes, at den Panthaber, der har fremst sin Anke, ligeledes kan lide et stort, maaste større Tab derved, at det ikke gøres ham muligt at anke, for Auktionen er afgjort. Paa den anden Side erkender man, at der nok kan være Grund til at sætte Bøm for aldeles grundløse Appeller, og det er derfor, der er gjort denne Tilføjelse, at Auktionen ikke kan fordres standset paa Grund af Appel, med mindre der stilles en Sikkerhed, hvis noget saadant forlanges af de andre Personer, der ere interesserede i Auktionen. Det ærede Medlem, som har stillet Ændringsforslaget, har maaste ikke været uvidende om, at denne Tilføjelse, som er kommen ind i Landstinget, men som han ønsker ud igen, i Virkeligheden skyldes en stærk Ubefaling fra Sagførersforeningens Side.

Hvad endelig Ændringsforslag under Nr. 2 angaar, saa vil det ses, at det gaar ud paa at indsætte igen det 2det Stykke i § 38, som er blevet udstemt i det andet Ting i Følge den højtærede Justitsministers Opfordring. Hvad nu dette nye System angaar, da er det jo en Selvfølge, at jeg i og for sig har den største Sympati for Indholdet deraf. Jeg tror, jeg kan sige, at jeg har søgt at forsvare denne Tilføjelse, saa meget det overhovedet lod sig gøre, i alt Fald for mig. Jeg kan ikke andet end beklage, at den ærede Minister har troet ikke at kunne gaa ind paa denne Tilføjelse. Det er min Overbevisning, at man ikke handler rigtigt ved ikke at gaa ind derpaa, og det er mit Haab, at det ikke skal være mange Aar, inden man skal erkende Berettigelsen af dette Forslag. Det skulde derfor glæde mig overordentlig meget, om det ærede Mindretal vilde kunne sætte dette sit Forslag igennem, vel at mærke saaledes, at det vilde kunne faa nogen praktisk Betydning, thi man vilde kun faa saare ringe Fornøjelse af, at dette Forslag blev vedtaget, naar hele Loven kom til at strande derpaa, thi saa opnaaede man slet ingen Ting af det, som dette Forslag gaar ud